

— förplikta kommissionen att bära sin rättegångskostnad och ersätta FIFA:s rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 3a i rådets direktiv 89/552/EEG⁽¹⁾ skall en medlemsstat upprätta en förteckning över de sportevenemang och andra evenemang som den anser vara "av särskild vikt för samhället". Evenemangen i förteckningen får inte vara föremål för exklusiva rättigheter att sända evenemang som utgör hinder för en väsentlig del av allmänheten i den medlemsstaten att följa sådana evenemang genom direktsändning eller tidsförskjuten sändning i fri TV.

Sökanden har yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007⁽²⁾, genom vilket kommissionen förklarade att den förteckning som Förenade kungariket hade upprättat i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG och som omfattade samtliga 64 FIFA World Cup matcher var förenlig med gemenskapsrätten. Detta hindrar FIFA från att upplåta exklusiva rättigheter till programföretag med avseende på direktsändning av FIFA World Cup matcher i Förenade kungariket.

Till stöd för talan har sökanden gjort gällande att en väsentlig förfaranderegulering åsidosattes genom kommissionens beslut, eftersom detta inte innehåller någon motivering till att samtliga 64 FIFA World Cup matcher fördes upp i förteckningen för Förenade kungariket.

Sökanden har vidare gjort gällande att direktiv 89/552/EEG åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom myndigheterna i Förenade kungariket inte vidtog åtgärden på ett klart och öppet sätt och eftersom inte alla de matcher som spelades i samband med FIFA World Cup var av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket.

Sökanden har vidare hävdats att sökandens egendomsrätt åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom sökanden hindrades från att upplåta exklusiva rättigheter med avseende på direktsändning i Förenade kungariket av någon av de matcher som spelades i samband med FIFA World Cup.

Sökanden har dessutom gjort gällande att bestämmelserna om frihet att tillhandahålla tjänster i EG-fördraget åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom sökanden hindrades att upplåta och programföretagen från att förvärva exklusiva rättigheter till direktsändning av någon FIFA World Cup match i Förenade kungariket.

Sökanden har även gjort gällande att konkurrensbestämmelserna i EG-fördraget åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom det innebar att en gemensam dominerande ställning eller en konkurrensbegränsande överenskommelse kunde missbrukas för att förvärva rättigheter att direktsända fotbollsmatcher i Förenade kungariket och genom att konkurrensen begränsades med

avseende på de närstående marknaderna för okodade sändningar, reklam och sporttelevisionsskanaler.

Sökanden har slutligen gjort gällande att EG-fördragets bestämmelser om etableringsfrihet åsidosattes genom det angripna beslutet, eftersom tillgången till exklusiva rättigheter med avseende på direktsändning i Förenade kungariket av någon av de matcher som spelades i samband med FIFA World Cup begränsades till aktörer eller potentiella aktörer på marknaden i Förenade kungariket.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12).

Talan väckt den 12 februari 2008 – Axis AB mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-70/08)

(2008/C 107/52)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Axis AB (Lund, Sverige) (ombud: advokaten J. Norderyd)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Etra Investigación y Desarrollo SA (Valencia, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden fattade den 27 november 2007 i ärende R 334/2007-2, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsordmärket "ETRAX" för varor och tjänster i klasserna 9 och 42 – ansökan nr 3 890 291

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Etra Investigación y Desarrollo SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De nationella figurativa märkena som innehåller orddelarna "ETRA" och bokstäverna "I" och "D" sammanbunda med tecknet "+" för varor och tjänster i klasserna 9 och 42

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet bifalls och det angripna beslutet ogiltigförklaras

Grunder: Åsidosättande av regel 49 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95⁽¹⁾ och artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94.

Sökanden gör gällande att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning när den fann att överklagandet uppfyllde kraven i regel 49.1 i kommissionens förordning om genomförande av rådets förordning om gemenskapsvarumärke, i vilken det fastställs att överklagandenämnden skall avvisa överklagandet om det inte uppfyller artiklarna 57, 58 och 59 i rådets förordning om gemenskapsvarumärke och regel 48.1 c i kommissionens förordning om genomförande av rådets förordning om gemenskapsvarumärke. Sökanden framhåller vidare att eftersom motparten inte åtgärdade bristfälligheterna avseende språket innan tidsfristen för att överklaga beslutet hade gått ut, det vill säga den 12 februari 2007, har överklagandenämnden åsidosatt regel 49.1 och 49.2 i kommissionens förordning om genomförande av rådets förordning om gemenskapsvarumärke.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 11 februari 2008 – Travel Servis mot harmoniseringsbyrån – Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Mål T-72/08)

(2008/C 107/53)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Travel Service a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: S. Hejdová)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Eurowings Luftverkehrs AG

Sökandens yrkanden

- Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall ändra det ifrågasatta beslutet av andra överklagandenämnden i ärende nr R 1515/2006-2 i enlighet med det följande:
 - genom att ogiltigförklara invändningsenhetens beslut av den 29 september 2006 avseende invändningsförfarande nr B 782 351 i dess helhet,
 - genom att förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader med avseende på invändnings- och överklagandeförfarandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsfigurmärket "smartWings" för varor och tjänster i klasserna 16, 21, 37, 39, 41 och 43 – ansökan nr 3 650 595.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Eurowings Luftverkehrs AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella och internationella ordmärket "EuroWings" för varor och tjänster i klasserna 16 och 41, det nationella och internationella ordmärket "EUROWINGS" för varor och tjänster i klasserna 39 och 42 och det nationella ordmärket "WINGSGLASS" för varor och tjänster i klasserna 16, 39, 41 och 42.

Invändningsenhetens beslut: Biföll invändningen delvis.

Överklagandenämndens beslut: Ogillade överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken och av de väsentliga formföreskrifter som återfinns i artiklarna 73 och 79 i samma förordning.